

gør med vores ændringsforslag, er at muliggøre, at de kollektive brugsretter og ejendomsretter stadig kan spille en rolle på Christiania, og det ved hr. Ulrik Kragh udmærket godt.

Line Barfod (EL):

I fortsættelse af den debat, der lige har været mellem hr. Ulrik Kragh og hr. Villy Søvnald, kan man jo sige, at problemet er, at udgangspunktet for debatten har været, at en række forskellige partier har givet udtryk for, at man ønsker en tvangsnormalisering af Christiania.

Den tidligere forsvarsminister udtrykte det sådan, at området skal friseres pænt osv., så derfor kan man selvfølgelig sige, at det er glædeligt, hvis det, hr. Ulrik Kragh giver udtryk for nu, og betækningsbidraget fra partierne skal forstås sådan, at man faktisk er villig til en dialog, og at der mellem anden- og tredjebehandlingen kan ske en ændring af synspunkterne, så der bliver mulighed for, at vi kan finde en løsning, så Christiania faktisk kan bevare en række af de særkender, det har haft hidtil.

Men hvis det skal kunne lade sig gøre, er de kollektive rettigheder fuldstændig afgørende for at sikre Christianias fortsatte særpræg. Det kom meget tydeligt frem på den høring, som Akademirådet arrangerede, hvor den ene forsker og kunstner efter den anden kunne henvise til, at det er afgørende, at man bevarer de kollektive rettigheder, og derfor nytter det altså ikke, at Venstre og De Konservative, henviser til, at man kan få dem registreret som individuelle rettigheder.

Hr. Villy Søvnald var inde på spørgsmålet om kloakledninger osv. Hvis man skal tage et andet område, som mange mennesker også kender til, kan man jo ikke bare sige: Nu ophæver vi alle de kollektive overenskomster, og så kan folk få nogle individuelle ansættelseskontrakter i stedet. Der er nemlig en klar forskel på kollektive rettigheder, som man har i fællesskab, og de individuelle rettigheder, man kan opnå hver især, og derfor er det helt afgørende, at hvis vi vil sikre, at Christiania kan bevares som et særligt sted, må vi også give mulighed for, at de kollektive rettigheder kan bevares.

Jeg har meget svært ved at forstå, at nogle partier, der siger, at de bekender sig til frihed og går ind for folks frie valg, ikke vil lade folk, der bor på Christiania, vælge frit. Når det drejer sig om de store, tomme kasser oppe i Gentofte, som har en vidunderlig udsigt over Øresund, hvor der er god plads, og hvor der kun bor et eller to

mennesker i hver, siger vi jo ikke, at det vil vi ikke finde os i, for vi mener, at de kæmpestore huse skal tvangskollektiviseres. Men når det gælder Christiania, mener Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti altså, at her skal man tvinge igennem, hvordan folk skal bo, og hvordan ejerformerne skal være, og det synes vi er en helt urimelig måde at gøre det på.

Kl. 15.20

Man kan selvfølgelig sige, at det er et fremskridt, at man nu ikke længere sætter bulldozerne ind for at rydde Christiania, og at det, man vil sætte ind i stedet, er en hær af jurister. Jeg synes bare ikke, det er særlig konstruktivt, hvis man virkelig ønsker at bevare Christiania, at man sætter en hær af jurister ind, for resultatet vil blive det samme: Når man giver folk den private ejendomsret og fjerner de kollektive rettigheder, forsvinder særpræget.

Så vil jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at hvis man vælger at gennemføre lovforslaget uændret og altså afskærer dialogen og afskærer muligheden for at finde en løsning sammen med Christiania, har Byggefagenes Samvirke meddelt, at så vil de organiserede bygningsarbejdere i København ikke medvirke. De organiserede bygningsarbejdere i København ønsker ikke at medvirke til, at man laver kvarterændringer uden at inddrage beboerne. Det hører en fjern fortid til, og det er ikke den måde, man skal lave ændringer på i dag.

Vi har spurgt adskillige gange, hvorfor forsvarsministeren ikke vil gå i dialog med Christiania, og hvorfor man ikke vil se reelt på fondsmodellen, og vi har hver gang fået det svar, at man ikke tror, Christiania virkelig mener det alvorligt, når de taler om en fondsmodel. Men jeg kan ikke forstå, at hvis man ikke tror, en fondsmodel vil føre til, at Christiania reelt lever op til lovgivningens forpligtelser, hvorfor tror man så på, at en model med lejeboliger eller ejerboliger eller andelsboliger vil føre til det? Der kunne jo være nogle på Christiania, der havde så mange penge, at de opkøbte ejendommene og havde de andre boende som lejere, og hvorfor tror man, at der i den situation vil være større mulighed for, at lovgivningen bliver overholdt, end i en situation, hvor christianitterne selv har peget på, at de faktisk ønsker fondsmodellen og ønsker den konstruktive løsning?

Jeg synes ikke, argumentationen fra regeringen hænger sammen overhovedet, og jeg synes, man burde overveje meget grundigt – hvis man altså virkelig mener det alvorligt, når man taler